

Blind vertrouwen

Een tweede plaats op de wereldranglijst, een fulltime job bij de overheid en leven met een handicap: topskiër Natasha De Troyer is een straffe madam. Momenteel bereidt ze zich voor op het Wereldkampioenschap en de Paralympics. Haar collega's bij de FOD Economie supporteren van op kantoor.

Reuzenslalom, afdalingen aan honderd kilometer per uur en af en toe een jump, terwijl je slechts drie procent ziet van wat anderen zien. Het lijkt wel een scenario voor een superheldenfilm. Voor Natasha De Troyer (29 jaar) is het haar leven. Ze behoort tot de absolute wereldtop: "Ik sta nu tweede op de wereldranglijst. De wereldbekerwedstrijden in Korea en Japan werden grotendeels afgelast door het slechte

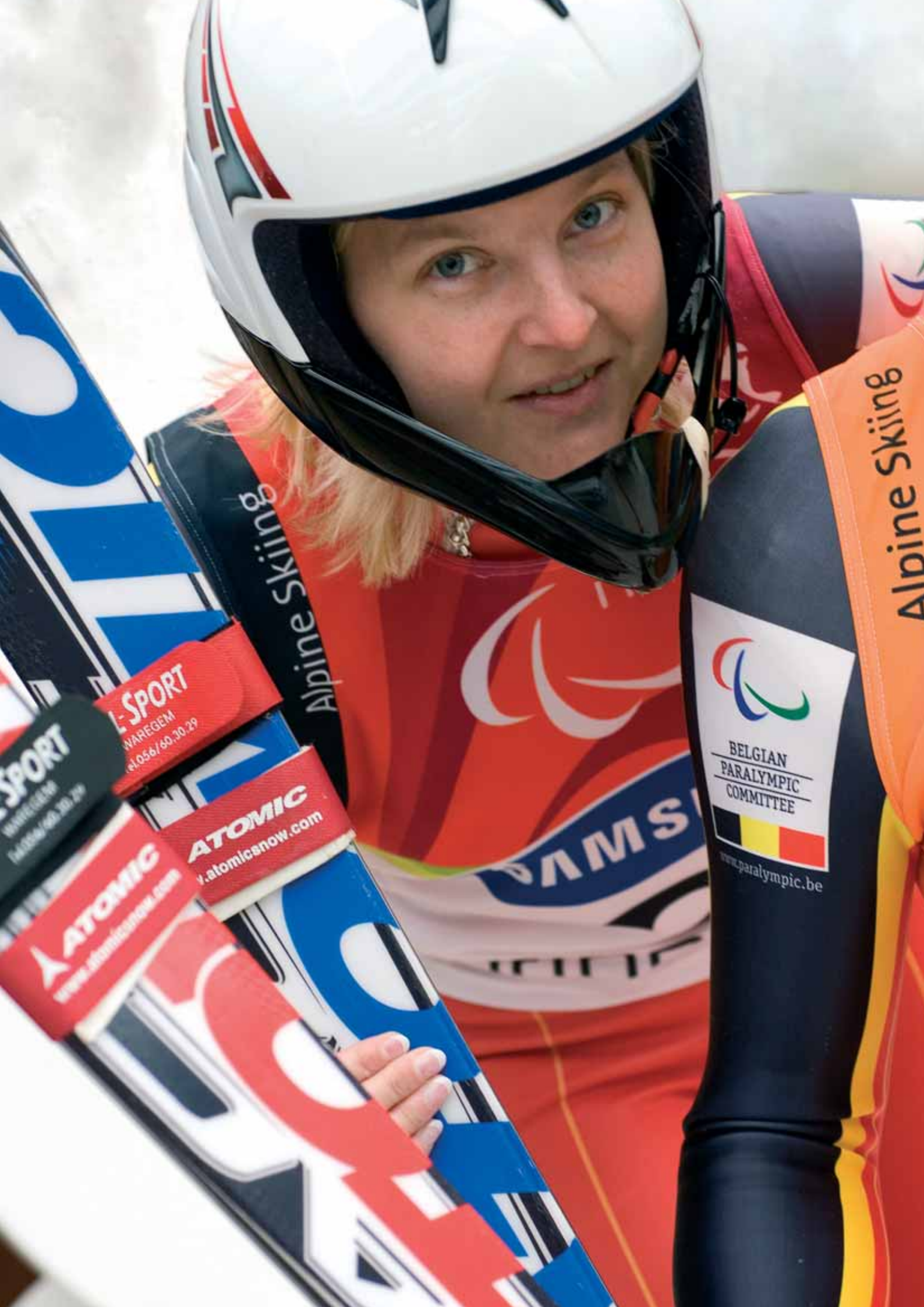
"Mijn zicht ging achteruit. Ik ski nu met een voorskiër, een collega van mijn vader."

weer en dat speelt in mijn voordeel. Deelnemen aan die wedstrijden kost echt te veel geld. En zolang ik geen sponsors heb, kan ik mij dat niet permitteren." De Troyer concentreert zich nu op het Wereldkampioenschap van volgend jaar, maar scoren op de

Paralympics in 2010, in Vancouver is haar ultieme droom. Op de werkvloer krijgt De Troyer alle steun: "Mijn collega's van het webteam van de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie hebben zelfs een website voor mij gemaakt. En de Paralympics in 2006 volgden ze live vanop kantoor. Best leuk. Toch voel ik mij schuldig als ik in de winter weinig op kantoor ben. Door mijn topsportstatuut kan ik negentig dagen opnemen om te skiën. Meestal neem ik er een veertigtal, dat hangt af van mijn wedstrijden en trainingen. In het seizoen krijg ik ook twee halve dagen per week om te trainen. Bloso regelt dat allemaal, maar uiteindelijk moet de werkgever het fiat geven."

VOORSKIËRS

Bijna blind en skiën aan hoge snelheden, dat vraagt om een woordje uitleg. De Troyer: "Ik ski telkens met een van mijn 'voorskiërs', Diego Vandevoorde of Dirk Meulemans. Zij dragen een fluo vestje en via een intercom zeggen zij welke richting ik uit moet. Vertrouwen is dan ook zeer belangrijk. Zo heb ik op het WK in Wildschönau twee sprongen gemaakt. Ik wist niet dat ik zou jumpen, tot Diego het me zei.

Alpine Skiing

Alpine Skiing

E-SPORT
WAREGEM
tel. 056/60.30.29

E-SPORT
WAREGEM
tel. 056/60.30.29

ATOMIC
www.atomicsnow.com

ATOMIC
www.atomicsnow.com

SAMS

BELGIAN
PARALYMPIC
COMMITTEE

www.paralympic.be

Dan twijfel je niet. Hij roept, ik spring.” Alpineskiën telt vijf disciplines: slalom, reuzenslalom, afdaling, super G en super combiné. Bij de slalom zit De Troyer pal op haar voorskiër, maar bij de afdaling ruim acht meter achterop, zodat ze enkel nog kan afgaan op de intercom. De angst om blindelings te skiën heeft ze al lang overwonnen, enkel bij slecht weer steekt twijfel nog de kop op. “Dan zie ik nog minder dan drie procent en ben ik volledig aangewezen op mijn intercom. Maar die is verouderd en valt regelmatig uit. Ik zie en hoor dan niets meer.”

VASTGEBETEN

De microbe voor het skiën kreeg de 16-jarige De Troyer te pakken tijdens een vakantie met de familie. Ondertussen heeft ze zich vastgebeten in het alpine-skiën en sinds vijf jaar doet ze aan competitiesport. “De voorbije maanden skiede ik meerdere Europese wedstrijden en wereldbekerwedstrijden in Zweden, Spanje, Frankrijk en Oostenrijk. Ik haal er altijd topplaatsen. Mijn minste resultaat was één keer een vijfde plaats. Eigenlijk ben ik op korte tijd zeer ver geraakt.” Vader Werner steunt Natasha in elke wedstrijd. “Hij steekt steevast al zijn verlov in mijn

De lat ligt hoog: goud op de paralympics en een eerste plaats op de wereldranglijst.

topsport en is tegelijkertijd mijn chauffeur, materiaalmeester, coach en cameraman, zodat ik achteraf op groot scherm kan leren van mijn fouten.”

Skiles heeft De Troyer nooit gevolgd. “Door een erfelijke ziekte ging mijn zicht achteruit en ben ik beginnen skiën met een voorskiër, een collega van mijn vader. Die stelde voor dat ik mij zou inschrijven in een skiclub. Gemakkelijker gezegd dan gedaan. In België bestaat er maar één skiclub voor slechtzienden, Zondal in Deurne, en die is enkel recreatief, niet in competitieverband. Ik heb mij dan maar ingeschreven bij de validen, in Komen en het Nederlandse Landgraaf. Daar train ik bijna elke zaterdag op kunstsneeuw.”

Ook in de zomer, als het buiten 30 graden is, staat

De Troyer op de latten. En een paar keer per jaar volgt ze buitenlandse stages. Vastberaden legt ze de lat hoog: een medaille op het Wereldkampioenschap in 2009, goud op de Paralympics in 2010 en eindelijk de Oostenrijkse Sabine Gasteiger verdringen van de eerste plaats op de wereldranglijst. “Ik weet wat me te doen staat: sponsors vinden, meer trainen op echte sneeuw en mijn techniek bijschaven. Op de Europese wedstrijden in Spanje in maart behaalde ik drie keer zilver en één keer brons. Sabine pakte telkens goud. Maar zij zit al op haar hoogtepunt, ik nog niet.”

Fansite: www.natashadetroyer.be